

РЕШЕНИЕ

№ 298

гр. Смолян, 11.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СМОЛЯН, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Н. Кокудева

Членове: Петранка Р. Прахова
Зоя Ст. Шопова

при участието на секретаря Зорка Т. Янчева
като разгледа докладваното от Петранка Р. Прахова Въззивно гражданско дело № 20225400500309 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 от ГПК.

С Решение № 74/29.07.2022 г. по гр. д. № 74/2022 г. Д. районен съд е осъдил Агенция „Пътна инфраструктура“ гр. София, да заплати на О. Ю. А. сумата от 12 283, 32 лева с ДДС, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди в резултат на ПТП, настъпило на 10.03.2022 г. в Община Д., обл. Смолян, на републиканска пътна мрежа – път III клас-197, на 85 км. И 900 м. по посока с. Г. към гр. Д., при управление на лек автомобил „Ланд Ровер“ с рег. № ***, ведно със законната лихва върху главницата от 12 282, 32 лева, считано от 10.03.2022 г. до окончателно изплащане на сумата, както и 2 005 лева разноски.

Това решение се обжалва пред Смолянски окръжен съд от ответникът Агенция „Пътна инфраструктура“ гр. София, чрез пълномощник гл. юрисконсулт С.М., с оплаквания, че е неправилно и е постановено в противоречие с материалния и процесуален закон и фактите по делото.

Във въззивната жалба се твърди, че районният съд не е обсъдил доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, неправилно е разпределил доказателствената тежест между страните и е игнорирал обстоятелството, че водачът на процесното МПС е съпричинител и е допринесъл за настъпване на вредите.

Твърди се, че от доказателствата може да се направи обосновано предположение, че поведението на водача на автомобила е една от причините за настъпване на пътното произшествие, за което доказателство е АУАН от 10.03.2022 г., с който акт е вменена вина на водача, а това доказателство не е обсъдено от първостепенния съд. Сочи се, че при определяне на обезщетението следва да се съобрази поведението на водача като допринасящо за настъпване на произшествието. Твърди се, че доказателствата не установяват по категоричен начин механизма на причиняване на вредата –

настъпването ѝ в резултат на небезопасен участък от пътя.

Във въззивната жалба се твърди, че съдът не е направил преценка на задължението на водача по чл. 20 от ЗДвП при избиране на скоростта да се съобразява с атмосферните условия и други обстоятелства. Твърди се, че заключението на АТЕ не дава отговор на въпросите, а дава единствено предположения, като повтаря твърденията в исковата молба и приложените към нея писмени доказателства; вещото лице не е направило оглед на увреденото МПС, нито оглед на местопроизшествието, при което няма как да установи механизма на настъпилото ПТП и наличието на причинно-следствена връзка между движението на автомобила, заледен участък на пътното платно и нанесените щети. Сочи се, че в исковата молба се претендира ПТП да е настъпило на път III-197 километър 85+900, а АТЕ сочи км.+340, поради което не е доказано точното място на инцидента; ищецът не сочи доказателства относно астрономическото часово време, метеорологичните условия, скоростта, с която се е движел, както и други съществени фактори.

Твърди се в жалбата, че при условията на пълно и главно доказване, проведено от ищеца, не се установява посочения фактически състав; не се доказва по категоричен начин Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез специализирано звено Областно пътно управление – Смолян, по някакъв начин да е допринесла за възникването на вредата, нито нейни длъжностни лица да имат вина за настъпването на ПТП; само и единствено вина за ПТП има водачът, който не е спазил задълженията си по чл. 29 от ЗДвП.

С въззивната жалба се прави искане да бъде отменено обжалваното решение и вместо това се постанови отхвърляне на иска, алтернативно да се намали обезщетението поради съпричиняване на вредите от ищеца; претендират се разноски за двете инстанции.

В срок е депозиран писмен отговор на въззивната жалба от ищецът О. Ю. А., чрез пълномощник адв. Ж.Ч., с който се оспорва въззивната жалба като неоснователна и недоказана.

В отговора се твърди, че въззивната жалба е шаблонна и не съдържа конкретни доводи, а се правят предположения и догадки. Излагат се в отговора доводи за доказаност на исковата претенция чрез АТЕ и гласни доказателства, които установяват, че ПТП с автомобила на ищеца е настъпило в резултат на заснежен, заледен и неопасен пътен участък, който не е бил сигнализиран със знак за хлъзгав участък; задължение на ответната страна е да поддържа пътния участък изчистен и опасен.

С отговора се прави искане да бъде потвърдено обжалваното решение като законосъобразно и правилно, претендират се разноски за настоящата инстанция.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител. От пълномощникът му юристконсулт С.М. в писмена молба поддържа въззивната жалба.

За въззиваемият пълномощникът му адв. Ж. Ч. оспорва въззивната жалба.

Смолянски окръжен съд, след като взе предвид изложеното във въззивната жалба и в отговора и прецени доказателствата поотделно и в тяхната съвкупност, намира въззивната жалба за процесуално допустима като депозирана в законно установения срок от надлежна страна, ДТ е внесени, а по същество съобрази следното:

Настоящата инстанция намира, че уважавайки иска по чл. 49, във вр. с чл. 45 от ЗЗД, районният съд е постановил обосновано и законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено. Районният съд е изложил подробни и пълни мотиви, към които настоящата инстанция

препраща на основание чл. 272 от ГПК.

Твърдението във въззивната жалба, че районният съд не е обсъдил доказателствата поотделно и в тяхната съвкупност и в нарушение на процесуалния закон неправилно е разпределил доказателствената тежест, е бланкетно и без каквато и да е конкретика.

По отношение твърдението за съпричиняване от страна на ищеца като водач на МПС: Доказването на възражение за съпричиняване е в тежест на ответната страна. Конкретни твърдения какви действия или бездействия от страна на водача са допринесли за причиняване на ПТП и съответно на имуществената вреда, ответникът не сочи. Не сочи и какви нормативни изисквания са нарушение от водача, като единствено се позовава на съставения АУАН. Доказателства за съпричиняване ответникът, жалбоподател в настоящата инстанция, не е ангажирал.

По отношение съставения на ищеца АУАН: В Определение № 435/12.06.2015 г. по т. д. № 2947/2014 г. на I т.о. на ВКС се приема, че с възприетия в т. 15 на Тълкувателно решение № 6/06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС критерий, доколкото наказателното постановление или решението на съда по неговото обжалване имат за предмет деяние, което не е престъпление, а административно нарушение, те не обвързват, съгласно чл. 300 ГПК, гражданския съд относно вината на дееца и противоправността на деянието. Както служителите на КАТ, така и други лица, освен ищецът, не са били очевидци на ПТП-то и съответно не установяват с каква скорост се е движил ищеца и че тя не била съобразена с пътните условия. Доказателства, че скоростта, с която ищецът е управлявал МПС със скорост, несъобразена с пътните условия, не се ангажират от ответната страна, чиято е доказателствената тежест.

Съгласно заключението на авто-техническата експертиза, при попадане в заледен участък, при който сцеплението на гумите с пътната настилка е минимално, съчетано с наклона на пътя, прави автомобила неуправляем, при което *водачът не е имал никаква възможност да предотврати настъпило ПТП*. Експертизата сочи, че въпросният пътен участък е бил заледен и покрит със снежна покривка и не е бил опесъчен съобразно метеорологичната обстановка; този участък на пътното платно не е бил сигнализиран със знак за хлъзгав участък. В съдебно заседание вещото лице допълва, че ако е имало някъде опесъчаване, гумата на автомобила би минала през него и е щяло да има някакво сцепление. Според вещото лице с оглед деформациите на автомобила скоростта на движение не е била голяма.

Налага се извода, че пътнотранспортното произшествие е настъпило поради липса на опесъчаване на заледения и хлъзгав път, което е задължение на ответника и неизпълнението на което е довело до настъпване на претендираните материални щети, които следва да бъдат възмездени от ответника.

По отношение състоянието на пътя следва да се кредитират показанията на свидетелите Х. и К. – служители на РУ на МВР – Д., които са посетили ПТП. Свидетелите сочат, че пътя бил поледен, не бил опесъчен, нито бил третиран с химикали. Свидетелите сочат, че след като пристигнали на мястото на ПТП, тепърва минали снегопочистващите машини посока към гр. Доспат. Показателно е соченото от свид. К., че пътя бил много заледен, не бил опесъчен, *като и патрулният автомобил трудно се придвижил за огледа*. Това състояние на пътя се установява и от свид. Еминов, пристигнал на мястото на ПТП малко след неговото възникване.

По повод доводите във въззивната жалба следва да се посочи, че в експертизата като място на ПТП се сочи републикански път III-197, на километър 85+900 метра от с. Г. за гр. Д., както се твърди и в исковата молба, като в тази връзка съдът счита, че са неоснователни оплакванията за

неустановеност на мястото на възникване на ПТП-то.

Предвид гореизложеното неоснователно е твърдението във въззивната жалба, че не се доказва Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез Областно пътно управление – Смолян, по някакъв начин е допринесла за възникване на вредата. Напротив, настъпилата вреда е в пряка и непосредствена причинна връзка с бездействие на служители на ответника – непочистване и неопесъчаване на пътя, което безспорно е задължение на ответника.

Предвид гореизложеното обжалваното решение като законосъобразно и обосновано следва да бъде потвърдено, а жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на въззиваемия деловодните разноски за настоящата инстанция в размер на 1 160 лева за адвокатско възнаграждение. Неоснователно е възражението за прекомерност, тъй като адвокатското възнаграждение е минималното, предвидено в Наредба № 1/2004 г.

Поради горното Смолянски окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА РЕШЕНИЕ № 74/29.07.2022 г. по гр. д. № 74/2022 г. на Д. районен съд.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ гр. София, бул. „Македония“ № 3, ЕИК 000695089, чрез Областно пътно управление гр. Смолян, бул. „България“ № 79, да заплати на Осмен Ю. А., ЕГН *****, деловодни разноски в размер на 1 169 лева за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване предвид ограниченията на чл. 280 ал. 3 т. 1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____